

A hónap verse

Grigo Zoltán

Várlak

Az ajtóban foglak várni,
Úgy gyere hozzám, ahogy vagy,
Hozd el a szívedet, a lelkedet,
Hagyj ott mindent, ami nem te vagy.

Ha itt leszel, sírok neked,
Némán hulló tiszta könnyeket,
Lemosom rólad a bánatot,
A magány szántotta éveket.

Helyette arcodra simítom,
A fűszálon rezgő harmatot,
Hajnalt lehelek homlokodra,
Lecsókolom rólad a tegnapot.

Fonok hajadba napsugarat,
Szemeidre fénylő csillagot,
És lágy hangú melódiákat,
Hozok neked az ajkamon.

Elringatlak téged szelíden,
Ahogy tó vize a csónakot,
Itt alszol majd a szívemen,
Hisz a párnád is én vagyok.

